

РЕШЕНИЕ

№ 2898

гр. София, 29.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **830** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на началник ОПП – СДВР, чрез гл. юрисконсулт М. Д., срещу Решение № 5403 от 22.11.2023г. по НАХД № 8343/2023г. на Софийски районен съд, НО, 135-ти състав. С решението е отменено Наказателно постановление № 23-4332-003504/10.03.2023г., издадено от началник сектор към СДВР, ОПП, с което на К. Д. М., на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лева, както и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три месеца, за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП.

С жалбата се навеждат оплаквания, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и съдопроизводствените правила. Излагат се съображения, че са безспорно установени както нарушението, така и обстоятелствата, при които е извършено, датата и мястото на нарушението при достатъчност на доказателствата, които го подкрепят. Спазени са изискванията на процесуалния закон. Изтъква се, че СРС е обосновал решението си на превратно тълкуване на изготвената автотехническа експертиза, без да отчете представените по делото доказателства. Поддържа се становище, че решаващият съд е дал избирателно вяра на част от доказателствата без да ги обсъди в тяхната съвкупност. В заключение

касационният жалбоподател моли съда да отмени атакуваното решение, като потвърди наказателното постановление. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Алтернативно прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В представен писмен отговор К. Д. М. чрез адв. Н. П. взема становище по основателността на касационната жалба. Счита, че решението на СРС е правилно и законосъобразно. Развива подробни аргументи като препраща към първоначално подадената жалба до СРС.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба не е изпратил представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXVI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Правилно е изяснена фактическата обстановка, при съответствие на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, която фактическа обстановка настоящата инстанция споделя изцяло.

С обжалваното Решение № 5403 от 22.11.2023г. по НАХД № 8343/2023г. на Софийски районен съд, НО, 135-ти състав е отменено НП № 23-4332-003504/10.03.2023г., издадено от началник сектор към СДВР ОПП, с което на К. Д. М., на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лева, както и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от три месеца, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържат необходимите реквизити по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Спазен е установения ред и в сроковете, предвидени в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН за тяхното издаване. За да отмени наказателното постановление СРС е формирал извод, че от представената фотоснимка, на която е заснет товарен автомобил „Скания“ с рег. [рег.номер на МПС], с отразена наказуема скорост от 113 км/ч. в НП, с оглед заключението на изготвената и приета по делото АТЕ, не може да се направи обоснован и категоричен извод, че това е била скоростта на движение на процесния товарен автомобил, на чийто водач е ангажирана административно-наказателната отговорност, а не скоростта на движение на друго МПС. Изложил е подробни мотиви, че в случая не се доказва по безспорен начин извършването на нарушението.

Решението на СРС е правилно. От представените в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства не се установява по безспорен и категоричен начин извършеното нарушение. Съгласно представеното и прието без възражение експертно заключение на Автотехническа експертиза, от данните на тахографа не се установяват превишения на скоростта за месец юли 2022г. Според заключението на вещото лице в случая са възможни две хипотези: 1. автомобилът е заснет в момент на краткотрайно превишаване на скоростта над 90км/ч. (по –малко от минута) или 2. радарът е отчел скоростта на движение на друго МПС, но е заснел процесния товарен автомобил. Според вещото лице, това, което прави първата хипотеза вероятна, е, че автомобилът е бил празен на връщане (без товар), тъй като в противен случай с пълен товар и на равен участък не би било възможно в рамките на минута да достигне до скорост 117 км/ч., след което отново да снижи скоростта си на движение под 90 км./ч. Правдоподобна би била и втората хипотеза предвид самия принцип на работа на радарните установки, изразяващ се в излъчване на високочестотен сигнал, който се отразява от движещ се обект и се връща обратно към установката; върнатият сигнал се различава по честотните си характеристики от излъчения сигнал, поради така наречения „доплеров“ ефект. Измерването на тази честотна разлика съответства на скоростта на движение на автомобила. В заключението се приема, че от наличните данни не може да се твърди със сигурност каква е била скоростта на движение на товария автомобил в 13:40 часа на 08.07.2022 г. Констатирало е още, че най – вероятно от техническа гледна точка проверените към 15.06.2022г. тахограф и ограничител на скоростта са монтирани на товарния автомобил и изправни към 08.07.2022г. /датата на нарушението/. Според вещото лице не е констатирано продължително превишение на допустимата скорост на движение от 90 км/ч.

От така изложеното и съвкупната преценка на събраните по делото доказателства не може да се направи обоснован извод, както от субективна, така и от обективна страна, ответникът по касация да е осъществил състава на административното нарушение, за което е привлечен към административнонаказателна отговорност, поради което и постановеното от СРС решение е законосъобразно.

Извършвайки своята проверка в рамките на приетите за установени от предходната съдебна инстанция факти и обстоятелства, касационният състав намира, че доводите в касационната жалба са неоснователни и релевираните отменителни основания не са налице.

При този изход на спора неоснователно се явява искането от страна на касатора за присъждане на разноски по делото.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XXVI касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 5403 от 22.11.2023г. по НАХД № 8343/2023г. на Софийски районен съд, НО, 135-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

